

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Albano martyre. Cap[itulum]. xvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse decēbris occurrentibus Folio. iij.

quentiam ignarus seculariū litterarū. Floruit tempore imperatoris valēris. vt dicit Hieronymus in libro de illustribus viris.

De sancto Aniano martyre: et maxima virgine et martyre Cap. iij.

Anianus romanus filius nobilis transiit in duodecim annorum occulte inscio patre a paphasio presbytero in christi fide doctus et baptizatus est: atque a maxima virgine de territorio tonagrano de sacro fonte leuatus: quae a patre imperatoribus diocletiano et maximo delectus. xiiij. anno imperii eorum cum ipsa maxima virgine ab eiusdem tectus et carceri traditus est diebus multis. Quam quidem sanctam virginem prefati imperatores tandem fustibus ceciderunt: donec ipsi exhalaret. Anianus vero de carcere fugiens venit balneo regium: ubi visione angelica confortatus est. Deinde veniens ad ciuitates senarum: dum christum dominum predicaret a praesule lysia tectus in ignem missus est: quo diuina virtute extrinso: dum permansisset illesus iuxta fluuium arbia educatus: ibique iussu praesidis decollatus est: et sepultus kalendis decembris.

De sancto Proculo episcopo et martyre. Cap. xv.

Proculus et martyr de Syria veniens romanum tempore iustini imperatoris totamque romanam puicam discursans vna predicabat: miraculis et vita resurgens. Quem sanctus valentinus episcopus interfectus. Constituit sacerdotem. Et dum die quadam celebraret praesente praedicto episcopo: angelus domini acceptus de altari calicem in aera videntibus omnibus subleuauit: et deinde in altari reposuit sanguine consecrato. Sanctus autem presbyter de mandato angelici sanguinis praesecrati libauit. Deinde propter persecutionem paganorum fugit de tyro siue interano cum episcopo valentino: et veniens ad ciuitatem nequinam a gentilibus gothis tectus et verberibus afflictus atque in carcere missus est: sed per angelum ductus venit lazanium: ubi sancto valentino per martyrium assumpto: constitutus episcopus totam ciuitatem: per multa miracula conuertit ad christum. Deinde veniens spoletum christum predicauit: inde adeo monitus persecutiones fugiens venit bononiam: ubi theodoro filia: que manum habebat aridam sanauit: et patrem cum filia conuertit ad fidem. et filium heroniam a demonio liberauit. Et post multorum queritionem a totilla rege gothorum captus ablati sibi binis locis a tergo decollatus est: et iuxta ciuitatem humatus: ubi processu temporis puer mortuus iuxta ipsum sepultus reuifuit. Tuncque corpus ipsius integrum repertum honorifice leuatus

est: huius passio agit die kalendis decembris. De sancto Albano martyre. Cap. xvi.

Abanus martyr in ciuitate maguntia passus est: et ibi sepultus. Hic habuit patrem christianum imperatorem de partibus aquilonis: qui mortua coniuge filiam decoram ex ea habens: ineptis diligens: eas nuptui multis principibus petentibus tradere recusabat. Quam tandem flagitioso amore carnaliter cognouit: et ex illa albanum filium suscepit. Mater igitur de consensu imperatoris ad tegendam infamiam filium in capsella pallio inuolutum in partibus ungarie exponendum mandauit: qui reptus iuxta nemus rege ungarie carcere liberis suscipit: et ob eius elegantiam occulte in rure nutrit: simulataque regina praegnantem: tunc partus puer natus fingit: et a rege adoptatus: ut naturalis tractat: ab omnibusque baronibus et ciuibus filium regis vere putat: tam ipsis quam iuuenem praedictorum ignaris. Factus ergo iuuenis gratus et strenuus: filia imperatoris aquilonis: quae est propria mater: eadem a patre putatus in coniugium querit: et ab imperatore traditur: vere putante filiam tradere filio vero regis. Post tempus modicum rex ungarie infirmatur: et ad extrema veniens filio adoptatus regnum committens: eo quod alium non haberet: eadem serie facti reuelat: et qualiter ab eo reptus non est filium naturalis erit. In cuius euidentia pallium in quo ipsum inuolutum est nemo susceperat usque tunc reueruatum albanus tradidit. Quod inueniens audies: consternatus ad uxorem ingreditur. Et dum sibi causam tristicque querenti factum praedare nolleret: eo quod se et hoc contentum ab uxore putaret: pallium quod silue exposuit inuolutus fuerat: quod tunc eadem a rege traditum fuerat de sinu iuuenis cecidit: quod dum mater vidit agnouit: et mutua colloquutione habita: reprobata est albanum incestu genitum: in fine incestuoso consilio cognouisse. Consilio inter eos habito tristitia et morte regis simulata: mortuumque regem ungarie iuxta praedecentiam regiam tumulat. Deinde ad utriusque patrem imperatorem perperant: ut eadem serie facti pandant. Quos ille ut filiam et generum cum magna leticia et solennitate suscepit. Sed die sequenti peracta leticia mutue visionis: imperatoris solum albanus et mater in camera vocant: eademque cum lachrymis factum seriose explicat: et ad diuinam misericordiam imploRANDAM per penitentiam regem committant. Qui omnes sancto cuidam episcopo reatus confessi: de ipsius consilio heremitam sanctissimum ad eum per penitentiam assumenda. Qui eis septennium peregrinationis penitentiam imponit. Sicque utroque regno episcopo regedo commisso. vii. annis peregrinant: primum annis singulis heremitam reuidentes. Peracta igitur penitentia dum heremum sancti viri petunt in silua desereunt: et supueniente nocte iuuenis pariter in lecto eisdem de folijs arborum strato collocat: ipse vero in arborum excusabat. Ac instigante diabolo

parentes vigilantes ad vomitum redeunt: et in abominandū antiquū scelus inuicē cocentes recidit. Quod albanus sentiens turbatus ex arbore presceps irruit: et parietes baculo impatiens percutit. Facto mane ad heremitā rediit: qui facta omnia per spiritū percognita que contingerat reuelauit. Zussu ergo ipsius albanus iterato septēnē peregrinationē assumpsit: qua perfecta ad heremitas rediit. Et dum sepe peregrinari decreuisset: vitam suam per heremitā conscribere fecit. Quā in pyride locatam: ad collum suum alligauit et abiit. Sicque relicto regno factus anachorita et peregrinus apud ciuitatē maguntia in nemore a latronibus paganus inuentus dum se xpianum diceret iugulatus est: corpus quoque in flumine factatum est. Quo cursu fluminis ad molendinum delator: dum filia militis cuiusdam leprosa se in flumine balnecaret repente a lepra munda tur. Quod dum admirans deferret in urbe multum ei leprosi venientes et se in annis tingentes munda dabant. Et mirantibus cunctis unde talis aqua uirtutē haberet perquiretes corpus martyris inueniunt: et reperta pyride: utraque ipsius pleura deo gratias agētes corpus cum honore ad ciuitatem portantes venerabiliter condiderunt kalen. decēbris. ubi et quiescit miraculis clarus.

De sancto Eligio epō.

Cap. xvij.

Eligius nouionensis

epō: ut ait Sigbertus claruit anno sexto constantis: qui et Constantinus. Hic de ciuitate lemouicensis. oriūdus patre eutherio: mense tertio triginta: dum ab annis puerilibus artē aurificiū didicisset: omnia que lucrabat pauperibus erogabat: et multa miracula operabatur. Inter quod contracto eiusdem elemosinā prebens dum ille manū porrigeret sanus efficit. Et dum iam optimus magister in arte sua factus esset: et aurū certo sub pondere sibi a rege traditus fuisset: ut inde sibi sellā fabricaret: ipse sibi binas sellas fabricatas ope curioso regi tradidit: quibus ponderatis utraque aurū pōdus quod sibi dederat repperit: sicque miraculose aurū duplicatū inuenit. Deinde factus est epō nouionensis. Et dum die quadam hominē ex iusticia damnatus patibulo: pietate motus depositū sepeliret: eū manibus contrahendo suscitauit. Quia corpora sanctorum repperit deo sibi reuelare: et ciuitate nouionensis. corpus sancti quiritini martyris: et in sueuionensis. corpora martyrum Crispini et Crispiniani: et in beluacensis. corpus sancti martyris luciani. Defunctus est autē anno vite sue. lxxx. miraculis clarus. Sed dum anno reuoluto corpus eius transferrī deberet incorruptū inuentū est: et barba sibi renata que die sepulture sue sibi fuerat abscisa. Qui uenit autē in dñō die kalen. decēbris.

De sancta Natalia uxorē Adriani martyre.

Cap. xvij.

Natalia uxor olim scti

Adriani martyris corpore uiri et aliorum martyrum cum eo passorum constantinopolim transfatis: ut in eorum lege passio. vi. idus septēbris. manū uiri sibi in solaciū retinuit: et nicomedie ubi uir passus fuerat remansit. Quā dum tribunus de uolūtate maximiani imperatoris propter eius decore et diuitias in plūgiū peteret: assensu simulauit triduana inducia postulata. Et dum deū pro sui corporis castitate oraret: admonet i somnis ab uno ex martyribus uiri socijs: ut constantinopolim fugiat. Que manu adriani sumptā nauē cum pluribus xpianis ascendit: quā tribunus dum insequit: uero insurgere p̄sio: et pluribus submersis redire cōpellit. Quē die nocte diabolus in specie nauē cum nauē fantastica fugientibus xpianis apparuit: et quā uia erraret asseruit atque ad sinistram pergere docuit. Hoc autē faciebat ut eos pderet. Quod dum uela uerteret: adriani cū nauicula natalie apparuit: et demone illū fuisse reuelauit: eosque pcedēs constantinopolim saluos mane pduxit. Quo dum introissent: natalia dum in ubi martyrum corpora suabant intrauit: manū uiri iuxta corpus posuit: et post oronem dormitās a sctō martyre inuitata ad celestia per uisum enigmas reuelata narrauit: et ualefaciēs oibus sp̄m emisit. kalen. decēbris. Cuius corpus a comitibus iuxta aliorum corpora sepultum est.

De sctā Bibiana uirgine et martyre. Cap. xix.

Bibiana uirgo sub iuliano

apostata passa est rome. Cuius p̄stantianus xpianus fuit: habens cōiugē et filias xpianas. Quas accusat apud iulianū imperatorem: quod martyres plurimos sepeisset: ab eodē in exilio dānat in pace quēnt. Post cuius obitū iulianus matrē bibiane et filias cōphēsas tradidit faustō p̄sidi: ut eas ad sacrificiū cōpelleret: a quibus ille uersus et ab imperatore martyrizat atque ab eisdē sctis sepultus est. Quod iulianus cōperies matrē et filias p̄grebat. Sed post dies modicos bibiane mis darfofa et germana latētes in p̄p̄o quēuerūt. Bibiana hō a iuliano repta et tēra: dum idolis sacrificare noller plumbatis diutissime verberat: et supueniēs triduo propter nimiam cecidit emissio: pro os sanguis pro fluuiō ad dñm per martyriū perrexit. iij. non. decēbris. Cuius corpus a iohāne psbytero positū est apud palatiū luciniani iuxta corpora generitricis et sororis.

De sancto Petro chrysologo epō. Cap. xx.

Petrus chrysologus ar

chiepiscopus rauenensis de ciuitate imolens oriundus a sctō cornelio imolensi nutritus et doctus atque in diaconū consecratus est: